

talen ugyldig. Retsvirkningerne af ugyldighed følger af dansk rets almindelige regler.

Distributions- og transmissionsanlæg, der ikke er kommunalt ejede og/eller forbrugerejede skal efter forslaget til § 23 g udskilles i et selvstændigt selskab. For dette selskab gælder, at det ikke må varetage anden virksomhed end den, der er knyttet til fremføring af opvarmet vand eller damp. Anden virksomhed, som selskabet måtte ønske at varetage, skal ske i et andet selvstændigt selskab.

For at anlæggene på hensigtsmæssig måde kan indrette deres virksomhed efter denne bestemmelse, ud sættes ikrafttrædelsen af § 23 g til 1. januar 2001, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, 2. pkt.

Der kan forekomme tilfælde, hvor selve udskillelsen af et anlæg i et selvstændigt selskab eller den deraf følgende udgiftsstigning økonomisk vil ramme det oprindelige anlægs virksomhed atypisk hårdt. Derudover kan der være tale om, at fremføringsanlægget er af en så lille størrelse eller af så underordnet betydning, at en udskillelse af anlægget i et selvstændigt selskab ikke vil stå i et rimeligt forhold til det dermed forbundne arbejde og omkostningerne. Miljø- og energiministeren har derfor efter § 23 g, stk. 2, adgang til, hvis forholdene tilsiger det, at undtage distributions- eller transmissionsanlægget fra kravet i stk. 1.

Det foreslåede indflydelseskrav i enten § 23 h eller § 23 i skal iagttages af en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp. Kravene er tilstræbt udformet således, at de allerede er opfyldt i eksisterende virksomheder. Skulle der mod forventning forekomme virksomheder, hvor indflydelseskravene ved lovforslagets fremsættelse ikke er opfyldt, skal der dispenseres fra kravet efter bestemmelsen i § 23 h, stk. 4. En virksomhed, der får dispensation fra kravet om forbrugerindflydelse, kan ikke uden ændringer i ejerkredsen efterfølgende mødes af et krav om etablering, af det i § 23 i omtalte forbrugerrepræsentantskab.

Ved forslaget til § 23 h, stk. 1, fastslås det, at det er enten direkte eller indirekte valgte forbrugerrepræsentanter, der skal udgøre flertallet af virksomhedens bestyrelsesmedlemmer. Det forudsættes herved, at virksomheder, der ejer fremføringsanlæg, i almindelighed vil have en bestyrelse, men hvis dette ikke er tilfældet, vil bestemmelsen finde analog anvendelse på det tilsvarende organ, der forestår virksomhedens overordnede ledelse.

I en virksomhed, som for eksempel er et forbrugerejet andelsselskab, vil kravet om direkte forbrugerindflydelse være opfyldt, såfremt bestyrelsen i virk-

somheden vælges af andelshaverne. Såfremt bestyrelsen i stedet vælges af et repræsentantskab, der vælges af andelshaverne, finder bestemmelsen i stk. 2 anvendelse.

Forbrugerindflydelseskravet kan også opfyldes indirekte, nemlig hvor en eller flere kommuner i kraft af aktiebesiddelse eller på anden måde har ret til at vælge flertallet af virksomhedens bestyrelse. Dette bygger på en betragtning om, at en flerhed af forbrugere i en virksomheds forsyningsområde har valgt kommunalbestyrelsen og herigennem indirekte har indflydelse på udpegningen af virksomhedens bestyrelse. For virksomheder, der udøves i aktieselskabsform, følger det af aktieselskabslovens § 49, stk. 6, at flertallet af bestyrelsens medlemmer skal vælges af generalforsamlingen. I så fald vil indflydelseskravet i stk. 1 for eksempel kunne opfyldes, såfremt kommuner har en bestemmende indflydelse på generalforsamlingen.

§ 23 h, stk. 2 og 3, vedrører en række særlige tilfælde, hvor forbrugerindflydelseskravet anses for opfyldt, selv om forbrugere og kommuner kun indirekte har indflydelse på valget af virksomhedens bestyrelse.

Bestemmelsen i stk. 3 gælder ikke, såfremt direktionen for et holdingselskab af sin bestyrelse får bemyndigelse til at vælge bestyrelsen i virksomheden, der ejer fremføringsanlægget.

Såfremt en virksomhed ikke opfylder indflydelseskravet i § 23 h, følger det af § 23 i, stk. 1, at der i stedet skal etableres et forbrugerrepræsentantskab.

Forbrugerrepræsentantskabet har til opgave at vælge flertallet af medlemmerne i virksomhedens bestyrelse. § 23 i, stk. 1, sikrer således forbrugerne, hvis ejendom er tilsluttet virksomhedens anlæg, en ret til at vælge repræsentantskabsmedlemmer, der skal vælge flertallet af virksomhedens bestyrelse. Herved opnås forbrugerindflydelse i virksomheden på en anden måde end den i § 23 h anførte. Bestemmelsen vil bl.a. skulle anvendes, såfremt ændringer i ejerkredsen fører til, at indflydelseskravet i § 23 h ikke længere er opfyldt, for eksempel såfremt en kommunalt ejet virksomhed overdrages til nye ejere.

Ifølge § 23 i, stk. 2, er det overladt til miljø- og energiministeren at fastsætte nærmere regler for, hvornår en forbruger har ret til at deltage i valget af medlemmerne af forbrugerrepræsentantskabet eller selv kan opstille som kandidat til forbrugerrepræsentantskabsvalget. Denne bemyndigelse kan bl.a. udnyttes til at fastsætte bopælskrav, herunder bestemmelser om, at medlemmer af forbrugerrepræsentantskabet skal udtræde, såfremt de fraflytter forsyningsområdet.